

Ankenævnet *for* Forsikring

Den 30. juni 2021 blev i sag nr. 96693:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Alm. Brand Forsikring A/S
Midtermolen 7
2100 København Ø

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 1/4 2021 til nævnet har klageren bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Den 28/09-17 overfaldes jeg af ..., og får skader på højre hånd, som jeg efterfølgende opereres for senebristning af lille- og ringefinger. Først anerkender Alm Brand hændelsen. Derefter afvises sagen med den begrundelse at jeg først gik til læge 1 måned efter overfaldet. Dernæst begrundes de i modsætning til tre håndkirurgers vurdering, at der ikke er en sammenhæng mellem overfaldet og de efterfølgende bristede sener. Dernæst beskyldes jeg telefonisk for at have den opfattelse, at min forsikring er et ta' selv bord. Derefter sættes den varige men grad til mindre end 5%. Nu er sagen afvist af center for private erstatningssager i arbejdsmarkedets erhvervsforsikring pga. en 'diagnose' på en lidelse kaldet svage sener. En diagnose, som er stillet uden at jeg på noget tidspunkt hverken har været undersøgt eller behandlet for samme, og som jeg af samme årsag ikke er i stand til at modbevise. Jeg har på trods af artrose i håndleddet aldrig haft problemer med mit håndled som har tjent mig trofast i min 40 års lange arbejdstilværelse som ... Det er i øvrigt stadig IKKE håndleddet, som sagen drejer sig om - det er mine fingre, hvilket jeg har gjort opmærksom på adskillige gange.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Jeg vil gerne have en revurdering af sagens afgørelser."

Selskabet har i brev af 6/5 2021 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"Fremstilling

Ankenævnet for Forsikring

2.

96693

Efter kundens mundtlige beretning af skaden, sender selskabet et anerkendelsesbrev d. 22. marts 2018 (Bilag B).

I perioden fra anmeldelsen og frem til marts måned 2019, dækker selskabet kundens behandlingsudgifter.

D. 29. marts 2019 anmoder selskabet klagers egen læge om kopi af journaler i perioden 28. september- 2014 til 28. september-2017 (Bilag C). Herefter iværksætter vi indhentelse af en speciallægeerklæring (Bilag D), herunder nye billeder af kundens hånd (Bilag E&F).

Efter modtagelse af speciallægeerklæring, vurderer selskabet i samråd med deres lægekonsulenter, at der først og fremmest ikke er fundet strakssymptomer i nær tidsmæssig sammenhæng med uheldet. Den første lægehenvendelse sker 31. oktober 2017, hvor der er journalført hævelse af håndryg og normal bevægelighed af håndleddet.

Ydermere er den lægefaglige vurdering, at klagers irritationstilstand og efterfølgende seneruptur, 6 måneder efter hændelsen, er uden årsagssammenhæng med det anmeldte uheld. Dette nedskrives i en afgørelse til kunden af 18. september 2019 (Bilag G).

I mail af 8. december 2019 sender klager en indsigelse, med anmodning om revurdering af sagen (Bilag H).

Indsigelsen bliver gennemgået i samråd med en anden lægekonsulent, hvorefter afgørelsen fastholdes i brev af 29. januar 2020 (Bilag I). Ved afgørelsen nævnes igen den manglende dokumentation for Synovit i håndleddet, ligesom selve uheldets karakter nævnes.

D. 6. februar 2020 fremsender klager sin anden indsigelse (Bilag J), som besvares i mail af 25. marts

2020. Afgørelsen begrundes med at der, taget sagens forløb i betragtning, ikke findes sandsynlig årsagssammenhæng mellem kundens senebristning og det anmeldte uheld (Bilag K). Der henvises i den forbindelse til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES), som mulig objektiv instans ved fortsat uenighed.

Klager sender en ny indsigelse af 25. marts 2020, hvor den pågældende speciallæge kritiseres (Bilag L). I den forbindelse overtages sagsbehandlingen af fagkonsulenten i selskabet. I forlængelse af indsigelsen foregår en længere dialog både skriftligt og mundtligt med kunden, hvor selskabet i mail af 5. maj 2020 (Bilag M), forklarer afvisningen på ny, samt tilbyder at afholde udgiften til en forelæggelse for AES.

Selskabet modtager endnu en indsigelse d. 19. maj 2020 (Bilag N). I forlængelse af denne indsigelse, sender selskabet sagen til vurdering i AES på selskabets regning. I mail af 28. august 2020 fremsender klager et tillæg til journalen, som samtidig sendes til AES (Bilag O).

Sagen afgøres af AES d. 11. januar 2021 (Bilag P), med følgende begrundelse – 'Den anmeldte hændelse findes efter en lægefaglig vurdering ikke egnet til at medføre en traumatisk skade med varige gener. Der henvises samtidig til, at der på en ulykkesforsikring ikke kompenseres for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmaessige forhold.'

AES fastholder deres vurdering ved udtalelse af den 12. februar 2021 (Bilag Q).

Herefter er sagen blevet forelagt Nævnet.

Begrundelse

Selskabet bemærker indledningsvist, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klager, der skal bevise størrelsen og rigtigheden af sit krav.

Det er selskabets opfattelse, at de aktuelle gener med overvejende sandsynlighed skyldes en forværring af kundens forud bestående degenerative forandringer. Det skal i den forbindelse bemærkes, at senerupturen sker 6 mdr. efter det angivne ulykkestilfælde.

Vi gør derudover gældende, at AES i deres afgørelse har vurderet, at skadens karakter og omfang, ikke i sig selv er egnet til at medføre en traumatisk skade med varige gener, hos en person med et ellers forudgående rask håndled.

Det bemærkes, at der i henhold til retspraksis, kræves et fornødent sikkert grundlag til at tilside-sætte vurderingen fra AES, hvilket grundlag vi ikke mener, er tilvejebragt af klager i denne sag.

Selskabet mener derfor ikke, at klager har godtgjort, at hændelsen har medført et varigt mén på over 5%.

Konklusion

På baggrund af ovenstående fastholder vi vores afgørelse med henvisning til ulykkesforsikringens undtagelsesbestemmelse med følgende ordlyd - punkt 2.1.1.2: 'Sygdom og udløsning af eksisterende sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde.'

Det vurderes dermed, at følgerne efter hændelsen hovedsageligt skyldes forud bestående helbreds-mæssige forhold, som er undtaget dækning på ulykkesforsikringen.

Det vurderes samtidig at hændelse ikke egnet til at medføre varig skade i en ellers rask arm.

Klageren har i brev af 10/5 2021 til nævnet bl.a. anført:

"I indledningen fra Alm. Brand skrives at jeg telefonisk anmeldte skaden på min højre hånd. Det er korrekt jeg havde i anledning af ... en samtale med selskabet i forbindelse med omlægning af husstandens forsikringer og i den forbindelse spurgte jeg om overfaldet og skaden var dækket af min ulykkesforsikring. Jeg modtog umiddelbart efter en anerkendelse af skaden. (Bilag 220318)

Vedr. Alm. Brands godtgørelse for dækning af mine ud-læg til Fysioterapi blev det udbetalt med et engangsbeløb på kr. 550,09 den 06.05.2018 fra Alm. Brand. (Bilag 060518).

Jeg er efterfølgende igen blevet kontaktet telefonisk af ... med forespørgsel om hvorfor jeg har klaget til Ankenævnet for Forsikring og om jeg er klar over hvad jeg har gjort.

Jeg forklarede atter engang at jeg hverken vil mistænkeliggøres eller nedgøres.

Ankenævnet for Forsikring

4.

96693

For øvrigt er jeg noget pikereret over at denne sag fylder så meget i Alm. Brands regi og forstår ikke at et forsikringsselskab som Alm. Brand kan være tjent med hele forløbet af sagsbehandlingen - jeg henviser til mit svar på sidste afslag fra AES.

Som man kan se af anmeldte skader gennem årene af husstandens forsikringer i Alm. Brand har der aldrig fundet misbrug sted."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen, hvoraf nogle gengives nedenfor. Af lægejournalen fremgår bl.a.:

"31.10.17 ... L87 Tenosynovitis uden specifikation ...

Sub.: For en måned siden hev og sled ... en indkøbspose, som hun holdt i højre hånd. Siden er der kommet en hævelse på højre håndryg, som er øm. Meget spændt om morgenen. Obj.: På højre håndryg en blød hævelse, let øm. Ingen misfarvning, normal extentionskraft i fingrene. Formentlig en tendovaginitis. Henv. til fys.

...

19.01.18 L12 Hånd, klage ...

Sub.: ...: Hævelse ovenpå hø. hånd. Forværring. Ikke infektionstegn. Får tid. Voltaren gel indtil da.

...

06.03.18 L12 Hånd, klage ...

Sub.: ...: Fortsat ondt i hø. håndled/hånd. Får tid.

L11 Håndled, klage

S00 S hud

...

Sub.: 1) Ganglion på hø. håndled og 3. fingers grundled. Kontusion af samme håndled mdr tilbage. Plan: 1) Ses an.

...

09.03.18 L81 Laesio traumatica tendinis uden specifikation ...

Sub.: Anamnese: Voldsomt vridtraume i hø. håndled ultimo sept 201. Har haft ondt i håndleddet siden. Fået ganglion på overside af hø. håndled. Nu pludselig fuld ekstensionsdefekt af 5. finger siden 6/3-18. Intet nyt traume. Obj.: Let fortykkelse af hø. håndled. Ikke rødt eller varmt. Blød udfyldning på volar side af hø. håndled - ganglion.

...

20-03-2018 ... operationsoplæg

...

Historie:

Pt. fik vridtraume mod hø. håndled sept. 17, siden hævelse dorsalt for højre hånd. For 14 dage siden følte hun et smæld og kunne ikke strække lillefingeren mere, for 7 dage siden skete det samme med ringfingeren. Der er stadig hævelse og smerter dorsalt for håndleddet.

Objektiv:

Højre hånd med hævelse over håndryg og håndleddet, lokal smerter i området der. 4. og 5. finger dropper ned, fingre 1-3 kan extenderes frit. Fuld håndknyt. NV intakt.

UL højre håndryg: Man kan se massiv synovitis langs alle ekstensorsener i den 4. kulisse, overrivning af ekstensorsener i 4. og 5. stråle med distale senestumper på håndrodsniveau og prox senestumper prox. for 4. kulisse og truende påvirkning også af de resterende sener i den 4. kulisse.

...

22.03.18 ...

L12 Finger, klage ...

Sub.: TK: Skal opereres i finger - der var seneruptur.

...

27-03-2018 ... operationsbeskrivelse... årig kvinde har spontant pådraget sig ruptur af ekstensorsener til hø 4. og 5. finger for flere uger siden. Pt. Er booket til operation idag, hvor det udføres synovektomi og hvor der skal forsøges, at man stadig kan bruge ekstensormusklerne som motor, formentlig med indfletning af palmaris-longus-senen. Alternativ ville være transposition af indicis-proprius-senen eller kobling af senerne fra 4. og 5. stråle til senen fra 3. stråle hvis denne kan holde til dette ellers flettes begge sener i samme."

Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 10/7 2019 fremgår bl.a.:

"Det drejer sig om en ... årig kvinde, kendt med osteoporose og hypertension og i relevant medicinsk behandling for disse. Ingen forhistorie eller disposition til bindevævssygdomme, antrit eller behandlingskrævende artrose i OE. Udsættes for vrid-traume i hø. håndled i september 2017 hvorefter hun udvikler tegn på tenosynovitis, formentlig på blandet baggrund (distortion af hø håndled som har alderssvarende forandringer samt tryk/træk overbelastning af ekstensorsenerne).

Denne tilstand fører til ruptur af ekstensorsenerne til hø. 4+5 finger ca. 1/2 år efter skaden med behov for kirurgisk intervention og senetransposition og fletning af de involverede sener. Herefter uger lang genoptræningsforløb med tydelig bedring i tilstanden. Ud over denne skade har patienten ligeledes pådraget sig vrid i hø. skulder hvis gener er blevet overskygget af problematikken i hø. hånd (som er patientens dominante)

Patientens klager er nedsat gribe-evne og nedsat styring af især mindre genstande når hun bruger hø. hånd, ligeledes klager hun over let drop i hø. 4' og 5' finger som tit kommer i vejen når patienten rækker hø. hånd mod noget. Herudover lette smerter i hø. skulder ved løft af hø. arm over skulderhøjde.

Klinisk findes Tegn på let tendinit af caput longum biceps ved hø. skulder, let drop ved MP-leds niveau af hø. 4 og 5 finger med manglende evne til fuld ekstension af disse.

Der er årsagssammenhæng mellem den angivne skademekanisme, og udvikling af svær synovitis i hø. håndled efterfølgende, som har påvirket ekstensorsenerne i 4'-ekstensor-kullise i tilstrækkelig periode og medført spontan ruptur efterfølgende. I patientens sundhedsjournal og tidligere rgt. optagelser af begge håndled, ser man kun alderssvarende artroseforandringer men ingen tegn på skader eller andre tilstande som kunne have medvirket eller direkte resulteret i udvikling af ovenstående forandringer med ruptur af de angivne senere til følge. Heller ikke på skulderledsniveau er der tegn til tilstande eller sygdomme som ville kunne medvirke til udvikling af ovenstående gener bortset fra alderssvarende slid.

Tilstanden er blevet behandlet tilstrækkeligt i håndkirurgisk regi. Der er ikke yderligere kirurgisk behandlingstilbud til patienten. Hvad angår skuldergener, er de ikke tilstrækkelig til at iværksætte yderligere behandling, hvorfor der ikke anbefales yderligere tiltag.

Tilstanden er stationær, eftersom patientens aktivitetsniveau er lavt, og der forventes derfor ikke forværring i tilstanden."

Af forundersøgelse af 13/8 2020 hos speciallæge i håndkirurgi fremgår bl.a.:

"Debut af gener efter overbelastning af høj. håndled i 2017, da pt. fik træk og vrid i høj. håndled af Efterfølgende hævede hånden voldsomt op, og derefter fik pt. spontan ruptur af først 5. fingers strækkesene og derefter 4. fingers strækkesene. Pt. blev opereret på ... Sygehus og fik efterfølgende hånden i gips i 12 uger samt efterfølgende træning hos ergoterapeuterne på ... Sygehus i 13-15 uger. Pt. klager over nedsat finmotorik af høj. hånd og tendens til at tabe ting . Har smerter sv.t. 3. stråle og er generet af at 4. og 5. finger fortsat hænger. Pt. har normal gribekraft. Ingen paræstesier.

...

Objektivt

...

Høj. håndled: Der ses diffus hævelse dorsolateralt sv.t. caput ulna , hvor der ses en længdegående sufficient reaktionsløs cicatrice. Håndleddet flekterer velart 50° og dorsalt 50° sammenlignet med venstre håndled, hvor der er hhv. 75° volar fleksion og 75° dorsal fleksion. Høj. 4. og 5. finger har en ekstensions lag på 30° til sammenligning med de øvrige fingre, hvor der er kommet øget tension over 3. finger. Der ses ledsvulst omkring 3. MCP-led og ømhed ved maksimal fleksion af 3. finger pga. spænding henover 3 metacarp. Der er normal fleksion af fingrene med lidt rotation af de ulnare fingre med PVA på 0.

Diagnoser

/ DM662 Spontan ekstensorseneruptur

Konklusion og plan

Der er ikke umiddelbart noget, der kan operativt afhjælpe pt.'s tilstand , og der vurderes heller ikke at være noget træningsmæssigt, vi kan hente. Pt. har tydeligt nedsat funktionsniveau af høj. hånd, som skyldes den spontane ekstensorseneruptur og efterfølgende sutur, som gør, at finmotorikken er kompromitteret. Det vurderes, at symptomerne er opstået pga. traumet mod høj. håndled i 2017 med både vrid og træk i håndleddet."

Af e-mail af 13/5 2020 fra overlæge på Ortopædkirurgisk afdeling fremgår bl.a.:

"Jeg læste speciallægeerklæringen fra ..., som jo udtaler sig entydigt i sin konklusion:

'Der er årsagssammenhæng mellem den angivne skademekanisme, og udvikling af svær synovitis i høj. håndled efterfølgende, som har påvirket ekstensorsenen i 4'-ekstensor-kullise i tilstrækkelig periode og medført spontan ruptur efterfølgende. I patientens sundhedsjournal og tidligere rgt. optagelser af begge håndled, ser man kun alderssvarende artroseforandringer men ingen tegn på skader eller andre tilstande som kunne have medvirket eller direkte resulteret i udvikling af ovenstående forandringer med ruptur af de angivne senere til følge.'

Det er jeg helt enig med og jeg kunne heller ikke formulere det bedre.

Også jeg ser senerupturen som følge af irritationstilstanden og irritationstilstanden som følge af skaden.

De aldersvarende artroseforandringer i håndleddet har jo ikke haft indflydelse på udviklingen af irritationstilstanden omkring senerne.

På den måde kan jeg ikke forstå, hvorfor forsikringens læge skriver:

'Det fremgår tillige af din journal, at du har fået seneruptur ved håndleddet pga. irritationstilstanden.

Der er ikke årsagssammenhæng mellem dette og den anmeldte hændelsen'

Desværre ved jeg ikke, hvordan jeg kan hjælpe dig her, hvis forsikringens læge ikke følger speciallægeerklæring.

Du må bede forsikringen om at revurdere ... speciallægeerklæring og om en forklaring, hvorfor deres afgørelse er stik modsat til ...s skøn."

Af vejledende udtalelse af 11/1 2021 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Vurdering af varigt mén

Vores lægekonsulent med speciale i ortopædkirurgi har deltaget ved vurderingen af det varige mén.

Grundlaget for vores vurdering:

- [Klageren] havde den 28. september 2017 en indkøbspose i højre hånd, som ... prøvede at fravriste hende.
- Den 31. oktober 2017 opsøgte [klageren] egen læge. Af journalnotatet fremgår, at ... for en måned siden prøvede at fravriste hende en indkøbspose, som hun holdt i højre hånd, og der siden var opstået ømhed og hævelse svarende til højre håndryg.
- Ved objektiv undersøgelse blev der konstateret blød hævelse af højre håndryg med let ømhed. Der var ingen misfarvning. Der var normal ekstensionskraft i fingrene. Egen læge tydede tilstanden som tendovaginitis (seneskedehindebetændelse).

Ved vurderingen af det varige mén har vi lagt vægt på, at [klageren] aktuelt klager over gener i højre hånd og håndled i form af blandet andet smerter, påvirket kraft og dårlig finmotorik.

Da der er tale om en ulykkesforsikring, bliver der ved vurderingen af det varige mén ikke kompensert for forværring eller gener, der skyldes forudbestående helbredsmæssige forhold.

For at anerkende årsagssammenhæng mellem ulykken og de aktuelle gener er det således et krav, at ulykken i sig selv kan forårsage en traumatisk skade med varige gener. Ved denne vurdering vægtes selve traumemekanismen og den derved opståede belastning af håndleddet.

Vi har lagt vægt på, at den anmeldte hændelse efter en lægefaglig vurdering isoleret set ikke er egnet til at medføre en traumatisk skade med varige gener.

Vi mener derfor ikke at de aktuelle gener er dækkede af den tegnede ulykkesforsikring.

Vi vurderer derfor, at ulykken den 28. september 2017 har medført et varigt mén på mindre end 5 procent."

Af klagers indsigelse af 11/1 2021 til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Jeg har med undren modtaget ASE's svar på spørgsmålet vedrørende varig men grad efter hændelsen den 28. september 2017, som efterfølgende medførte at min ring og lillefingers sener sprængte så de to fingre måtte opereres.

Det er efter denne operation som ifølge kirurgens udtalelse - det bliver jo aldrig den hånd som det har været- men graden kommer ind i billedet og ikke efter selve overfaldet den 28.09.2017 selvom der ifølge både Ortopædkirurg ..., Alm. Brands Speciallæge ... og håndkirurg ... vurdering er en klar årsagssammenhæng mellem den angivne skade og den efterfølgende spontane ruptur."

Af klagerens indsigelse af 29/1 2021 til Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Jeg har med undren modtaget en afgørelse vedrørende min sag i Alm Brand Skade Ulykkes forsikring som først efter hændelsen den 26.09.2017 anerkender skaden på min højre hånd og senere efter operationen afviser en sammenhæng imellem hændelsen og den efterfølgende spontane ruptur.

Der er derimod i henhold til både ortopædkirurg ..., håndkirurg ... og Alm Brands henviste speciallæge ... vurdering en klar årsagssammenhæng mellem den angivne skadesmekanisme og udvikling af svær synovitis i højre håndled - citat fra ... (som har påvirket ekstensorsenerne i 4-ekstenstensor-kulisse i tilstrækkelig periode og medført spontan ruptur efterfølgende.)

Under selve operationen udtalte ortopædkirurgen som udførte operationen ... 'det bliver jo aldrig den hånd det har været'.

Det har jeg desværre måttet erkende idet jeg hele døgnet oplever kramper og smerter i fingrene, konstant i hverdagen taber ting som 'bare' falder ud af hånden på mig, at lille og ringfinger er i vejen - men at langemand til gengæld stritter, finmotorikken fungerer ikke optimalt f.eks. når jeg skal holde på små ting og skal samle noget op som er faldet på gulvet.

Til gæld får jeg jo så bukket mig rigtig mange i løbet af dagen.

Beskyldninger som "at jeg tror at forsikringen er et ta 'selv bord som jeg telefonisk blev anklaget for af Alm Brands medarbejder ... vil jeg ikke have siddende på mig.

Jeg anmoder hermed om at min sag bliver taget op til fornyet vurdering og imødeser en ny afgørelse."

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings fastholdelse af vejledende udtalelse af 12/2 2021 fremgår bl.a.:

"Varigt men

Det varige men er fortsat mindre end 5 procent

Vi har gennemgået sagen på ny med dine bemærkninger og de lægelige oplysninger i sagen.

Det er herefter fortsat vores vurdering, at der i forbindelse med hændelsen ikke har været en belastning som i sig selv kan medføre en traumatisk skade på et håndledet.

Vi har ved sagens vurdering været opmærksomme på, at hændelsen konkret har medført en senelæsion. Denne senelæsion vurderer vi dog ikke ville være opstået under normale forhold. Vi vurderer således at den strukturelle skades indtræden skyldes en forudbestående svaghed i senerne.

Der er således efter vores vurdering tale om forværring af en forudbestående sygdom, som ikke er dækket af den tegnede ulykkesforsikring.

Vi bemærker at vi foretager en uvildig vurdering på baggrund af sagens samlede akter, og ved vores vurdering ikke er bundet af andres lægers vurdering.

Vi fastholder derfor vores udtalelse af: 11. januar 2021."

Af klagerens bemærkninger til Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings fastholdelse af 12/2 2021 fremgår bl.a.:

"Idet jeg takker for afgørelsen vedrørende min sag vil jeg ikke undlade at knytte nogle kommentarer til afgørelsen.

Først anerkender Alm Brand anmeldelsen derefter afvises sagen med den begrundelse at der ikke (i modsætning til tre håndkirurgers vurdering) er en sammenhæng mellem overfaldet og de efterfølgende bristede sener.

Samtidig afvises sagen med den begrundelse at jeg først konsulterede min læge ca. en måned efter overfaldet.

Dernæst bliver jeg beskyldt for at have den opfattelse at min forsikring er et ta' selv bord.

Derefter sættes det varige men til mindre end 5%.

Nu er sagen så afvist af Center for Private Erstatningssager i Arbejdsmarkedets Erhvervsforsikring pga. en 'diagnose' på en lidelse kaldet svage sener.

En diagnose som er stillet uden at jeg på noget tidspunkt hverken har været undersøgt eller behandlet for samme og som jeg af samme årsag ikke er i stand til at modbevise.

Jeg har på trods af artrose i håndleddet aldrig har eller har haft problemer med mit håndled som har tjent mig trofast i min 40 års lange arbejdstilværelse som ...

For øvrigt er det stadigvæk IKKE håndleddet sagen drejer sig om - det er fingrene - hvilket jeg har gjort opmærksom på adskillige gange.

MEN - som jeg også tidligere har pointeret mine fingre - lille og ringfinger samt langemand.

Jeg må erkende at jeg er dybt forundret over hele sagsbehandlingen hvor der hele tiden er 'duk- ket' nye forbehold op. "

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"Forsikringen dækker:

2.1. Direkte følger af ulykkestilfælde

2.1.1.

Ved ulykkestilfælde forstås en pludselig hændelse, der forårsager personskade.

For at opnå dækning er det et krav, at der er medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurdering lægger vi blandt andet vægt på, om ulykkestilfældet er egnet til at forårsage personskaden. Det vil sige, om ulykkestilfældet i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden.

...

Forsikringen dækker ikke:

2.1. Sygdom m.m.

...

2.1.1.2.

Sygdom og udløsning af eksisterende sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde."

Nævnet udtaler:

Klageren anmeldte den 22/3 2018, at hun den 28/9 2017 havde beskadiget højre hånd, da et familiemedlem hev i en pose i hendes hånd. Hun fik stærke smerter og hævelse. Hun gik til fysioterapeutbehandling for tendovaginit (seneskedebetændelse). Den 19/1 2018 konstaterede lægen ganglion (udbulning af bindevæv) på højre håndryg. Den 9/3 2018 konstateredes manglende evne til at ekstendere højre hånds 5. finger. Den 20/3 2018 konstateredes dropfinger på højre hånds 4. og 5. finger og en massiv synnovit på 4. ekstensorkulisse. Den 27/3 2018 blev hun opereret, og der blev konstateret en massiv synnovit i 4. ekstensorkulisse, ruptur af ekstensorsenerne til 4. og 5. finger samt begyndende påvirkning af ekstensorsenen til 3. finger.

Arbejdsmarkedets Erhvervssikring vurderede den 11/1 2021 klagerens varige mén til mindre end 5 %. Den 12/2 2021 fastholdt Arbejdsmarkedets Erhvervssikring méngradsvurderingen. Klageren ønsker godtgørelse for varigt mén. Hun har anført, at hun på trods af artrose i håndleddet aldrig har haft problemer med håndleddet. Hun har også anført, at sagen ikke drejer sig om hendes håndled, men om hendes fingre. Hun er utilfreds med sagsbehandlingen hos selskabet. Hun har over for Arbejdsmarkedets Erhvervssikring anført, at både en ortopædkirurg, en håndkirurg og selskabets egen speciallæge har vurderet, at der er klar årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og udvikling af svær synovit i højre håndled, som har påvirket eks-

tensorsenerne i 4-ekstenstensor-kulisse med spontan ruptur til følge. Hun har oplyst, at hun aldrig er blevet undersøgt for eller har fået stillet en diagnose kaldet "svage sener".

Selskabet har fastholdt, at klagerens varige mén er mindre end 5 %, idet den anmeldte hændelse ikke er egnet til at medføre en traumatisk skade med varige gener hos en person med et raskt håndled. Klagerens gener skyldes med overvejende sandsynlighed en forværring af hendes forudbestående degenerative forandringer, der efter forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.1.2 er undtaget fra dækning. Selskabet har anført, at senerupturen først skete 6 måneder efter den anmeldte hændelse.

Af lægejournalerne fremgår, at klageren første gang henvendte sig til lægen med gener i højre hånd den 31/10 2017, og at klageren den 20/3 2018 fik konstateret senerupturen ved ultralydsskanning.

Af vejledende udtalelse af 11/1 2021 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår det, at "den anmeldte hændelse efter en lægefaglig vurdering isoleret set ikke er egnet til at medføre en traumatisk skade med varige gener".

Af Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings fastholdelse af 12/2 2021 fremgår det, at "Vi har ved sagens vurdering været opmærksomme på, at hændelsen konkret har medført en senelæsion. Denne senelæsion vurderer vi dog ikke ville være opstået under normale forhold. Vi vurderer således at den strukturelle skades indtræden skyldes en forudbestående svaghed i senerne. Der er således efter vores vurdering tale om forværring af en forudbestående sygdom, som ikke er dækket af den tegnede ulykkesforsikring".

Af ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 10/7 2019 fremgår det, at der "er årsagssammenhæng mellem den angivne skademekanisme, og udvikling af svær synovitis i højre håndled efterfølgende, som har påvirket ekstensorsenen i 4'-ekstensor-kulisse i tilstrækkelig periode og medført spontan ruptur efterfølgende. I patientens sundhedsjournal og tidligere rgt. optagelser af

begge håndled, ser man kun alderssvarende artroseforandringer, men ingen tegn på skader eller andre tilstande som kunne have medvirket eller direkte resulteret i udvikling af ovenstående forandringer med ruptur af de angivne sener til følge".

Af forundersøgelse af 13/8 2020 hos speciallæge i håndkirurgi fremgår det, at klageren "har tydeligt nedsat funktionsniveau af høj. hånd, som skyldes den spontane ekstensorseneruptur og efterfølgende sutur, som gør, at finmotorikken er kompromitteret. Det vurderes, at symptomerne er opstået pga. traumet mod høj. håndled i 2017 med både vrid og træk i håndleddet".

Af e-mail af 13/5 2020 fra overlæge på ortopædkirurgisk afdeling fremgår det, at "Også jeg ser senerupturen som følge af irritationstilstanden og irritationstilstanden som følge af skaden. De aldersvarende artroseforandringer i håndleddet har jo ikke haft indflydelse på udviklingen af irritationstilstanden omkring senerne".

Af forsikringsbetingelsernes punkt 2.1. fremgår det, at forsikringen dækker direkte følger af ulykkestilfælde. Af punkt 2.1.1. fremgår det, at det er et krav for dækning, at "der er medicinsk årsagssammenhæng mellem ulykkestilfældet og skaden. Ved vurdering lægger vi blandt andet vægt på, om ulykkestilfældet er egnet til at forårsage personskadene. Det vil sige, om ulykkestilfældet i sig selv er nok til at forårsage/forklare skaden".

Af forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.1.2. fremgår det, at forsikringen ikke dækker "Sygdom og udløsning af eksisterende sygdomsanlæg, selv om sygdommen er opstået eller forværret ved et ulykkestilfælde".

Nævnet bemærker, at det efter almindelige forsikringsretlige principper er klageren, der skal bevise rigtigheden og størrelsen af sit krav.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at klageren ikke har bevist, at hendes varige mén efter den anmeldte hændelse er på mindst 5 %. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Nævnet har blandt andet lagt vægt på, at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring har vurderet klagerens varige mén til mindre end 5 % med henvisning til, at den anmeldte hændelse ikke i sig selv er egnet til at medføre en traumatisk skade på håndleddet, og at senerupturen må skyldes en forudbestående svaghed i senerne, hvorfor der er tale om forværring af forudbestående sygdom. Nævnet har også lagt vægt på, at klageren har aldersvarende artroseforandringer i håndleddet, og at selskabet i forsikringsbetingelsernes punkt 2.1.1.2 har undtaget sygdom og udløsning af eksisterende sygdomsanlæg fra dækning.

Nævnet har videre lagt vægt på, at senerupturen blev konstateret den 20/3 2018, hvilket er ca. 6 måneder efter den anmeldte hændelse.

Det, som klageren i øvrigt har anført – herunder at der ifølge den ortopædkirurgiske speciallægeerklæring af 10/7 2019 er årsagssammenhæng mellem den anmeldte hændelse og den efterfølgende seneruptur, og at overlægen på ortopædkirurgisk afdeling har vurderet, at de aldersvarende artroseforandringer i håndleddet ikke har haft indflydelse på udviklingen af irritationstilstanden omkring senerne – kan ikke føre til andet resultat.

Nævnet har truffet sin afgørelse på skriftligt grundlag. Det kan ikke udelukkes, at en vurdering af de lægelige oplysninger, eventuelt efter forelæggelse for Retslægerådet, kan give et andet resultat efter bevisførelse for en domstol. En sådan sag må i givet fald anlægges af klageren mod selskabet.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Ankenævnet *for* Forsikring

14.

96693

Svend Bjerg Hansen